

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Χωρική οργάνωση της βιομηχανίας με το βλέμμα στο μέλλον...

Από τον Μανώλη Μπαλά, Πρόεδρο & Δ/ντα Σύμβουλο της RE.DE-PLAN AE Consultants, Τεχνικό Σύμβουλο ΚΕΕ, μέλος ΓΣ ΣΕΒ

Η οργανωμένη χωροθέτηση αποτελούσε για πολλά χρόνια ανέκδοτο στη χώρα μας, ειδικά για όσους είχαν τη δυσάρεστη εμπειρία να επιλέξουν να αναπτύξουν την επιχείρησή τους στις λεγόμενες Βιομηχανικές Περιοχές. Αδεια, «εντός σχεδίου» μεν αλλά άνευ ουσιαστικών παροχών, με πανάκριβες αξίες γης και παρωχημένες υπηρεσίες, σε «δυσπρόσιτες» για την αγορά και την οικονομία περιοχές, δημιούργησαν μια πολύ αρνητική εικόνα για την οργανωμένη ανάπτυξη επιχειρήσεων σε Επιχειρηματικά Πάρκα.

Τις πταίει;

Οι λόγοι είναι πολλοί και γνωστοί. Ο βασικότερος όλων είναι η έλλειψη Εθνικής Στρατηγικής για τη Βιομηχανική και Επιχειρηματική Χωροθεσία. Μοιάζει αδιανόητο να επιδιώκουμε να αποκαταστήσουμε ή έστω να ενισχύσουμε τη βιομηχανική παραγωγή στη χώρα μας στα μεγέθη των ευρωπαϊκών οδηγιών και κατευθύνσεων ή να οργανώσουμε και να απορροφήσουμε τις πιέσεις που δεχόμαστε ως εγχώρια αγορά από τη διεθνή ανάπτυξη της εφοδιαστικής αλυσίδας, κτιζοντας μεγαθήρια στη μέση του πουθενά, όπως συμβαίνει κατά κόρον τα τελευταία χρόνια.

Η ζητούμενη Εθνική Στρατηγική Επιχειρηματικής Χωροθεσίας πρέπει να είναι απόλυτα συναφασμένη με τη βιομηχανική πολιτική, αλλά και την ευρύτερη εθνική αναπτυξιακή πολιτική που αντιλαμβάνεται και υιοθετεί στην πράξη (και όχι στα λόγια) τους κανόνες της περιβαλλοντικής προστασίας και γενικότερα της βιώσιμης ανάπτυξης.

Για να γίνει αντιληπτό αυτό που σημειώνουμε, ας σκεφτούμε δύο απτά παραδείγματα, τον Ασπρόπυργο και τη Μάνδρα. Δεν είναι δυνατόν πρώτα να δομούνται οι επιχειρήσεις, σε αδιευκρίνιστες χωροθεσίες περιοχές και μετά να αναζητούμε απεγνωσμένα την καλύτερη οργάνωσή τους, τη διασύνδεσή τους με δημόσια δίκτυα και τις κατάλληλες

αλλά και αναγκαίες συνθήκες πρόσβασης και εξυπηρέτησης των μεταφορικών και λειτουργικών αναγκών τους.

Άμεση, εύκολη και οικονομικά διαχειρίσιμη αδειοδότηση

Αυτό που η ίδια η αγορά απαιτεί είναι άμεση, εύκολη και οικονομικά διαχειρίσιμη αδειοδότηση και εγκατάσταση των επιχειρήσεων, ιδίως της βιομηχανίας και της εφοδιαστικής. Αυτό προϋποθέτει λειτουργική νομοθεσία που εκσυγχρονίζεται διαρκώς, διδασκόμενη από τα λάθη του παρελθόντος. Τα γεγονότα δείχνουν ότι αυτοί οι στόχοι δεν φαίνεται να μπορούν να επιτευχθούν με τη διαδικασία που έχει υιοθετηθεί για την αναθεώρηση-βελτίωση-εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου (Ν. 3982/2011) για τα Επιχειρηματικά Πάρκα. Απ' ότι λέει η διαίσθησή μας και κυρίως η γνώση μας, το νέο θεσμικό μέλλον που σχεδιάζεται για τα πάρκα θα περιοριστεί στο να «μικρο»-ρυθμίσει τα προβλήματα του παρελθόντος και μάλιστα μονομερώς. Αυτό θα είναι άλλη μια χαμένη ευκαιρία αξιοποίησης πόρων από το Ταμείο Ανάκαμψης & Ανθεκτικότητας, το οποίο ως απόλυτα προσανατολισμένο στην οργανωμένη, βιώσιμη ανάπτυξη, θα μπορούσε να στηρίξει το Εθνικό Σχέδιο Δράσης που εκπονήσαμε για λογαριασμό της ΚΕΕ και περιλαμβάνει το σχεδιασμό για την ανάπτυξη 88 Επιχειρηματικών Πάρκων, με συνολικό κόστος 700 εκ. € για την περίοδο 2020-2040, ήτοι 12 εκ. € το χρόνο, δημόσια δαπάνη. Για να αποκτήσει η χώρα περιβαλλοντικό πρόσωπο εκεί που ανθίζει η βιομηχανία. Όσοι πραγματικά κόπτονται για το μέλλον της επιχειρηματικότητας, ως ουσιαστικού εργαλείου για την οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση στη χώρα, θα πρέπει να συμβάλουν στην υλοποίηση της παραπάνω πρότασης, καθώς επιτυχημένη βιομηχανική επιχειρηματικότητα, χωρίς Εθνική Στρατηγική Εγκατάστασης και Χωροθέτησής της, δεν μπορεί να υπάρξει.